

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **E. L.**, proti žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Opavě**, se sídlem Praskova 194/11, Opava, o přezkoumání sdělení žalovaného ze dne 13. 11. 2023 č. j. ZKI OP-S-5/997/2023-5, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 1. 2024, č. j. 22 A 58/2023 - 14,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 14. 3. 2024 kasační stížnost, v níž se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného usnesení krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“). Krajský soud napadeným usnesením odmítl žalobu stěžovatele proti v záhlaví uvedenému sdělení žalovaného ze dne 13. 11. 2023 č. j. ZKI OP-S-5/997/2023-5.

[2] Nejvyšší správní soud vyzval výrokem I. usnesení ze dne 18. 3. 2024, č. j. 3 As 58/2024 - 8, stěžovatele k zaplacení soudního poplatku za podání kasační stížnosti ve lhůtě patnácti dnů od doručení uvedeného usnesení a současně jej poučil o následcích spojených s nevyhověním uvedené výzvě. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 21. 3. 2024. Lhůta stanovená k zaplacení soudního poplatku tak počala běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek, a marně uplynula dne 5. 4. 2024 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.). Stěžovatel však do dnešního dne soudní poplatek neuhradil.

[3] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, vzniká poplatková povinnost samotným podáním kasační stížnosti. V souladu s § 7 odst. 1 téhož zákona se stal soudní poplatek za kasační stížnost splatným okamžikem jejího podání. Jelikož stěžovatel soudní poplatek nezaplatil při podání kasační stížnosti, Nejvyšší správní

soud jej vyzval k zaplacení soudního poplatku v (dodatečně) stanovené lhůtě patnácti dnů, jak předpokládá § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích. Citované ustanovení zákona o soudních poplatcích rovněž ukládá soudu povinnost zastavit řízení po marném uplynutí (dodatečně) lhůty stanovené soudem k zaplacení soudního poplatku, přičemž k případnému zaplacení poplatku po marném uplynutí této lhůty se nepřihlíží

[4] Nejvyšší správní soud tedy podle § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., řízení o kasační stížnosti zastavil, jelikož byly naplněny podmínky předvídané větou druhou ustanovení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

[5] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 17. dubna 2024

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu